

Shavuot: A Genuinely Human Holiday

Shayna Goldberg

1. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף סח עמוד ב

דתניא, רבי אליעזר אומר: אין לו לאדם ביום טוב אלא או אוכל ושותה או יושב ושונה. רבי יהושע אומר: חלקהו, חציו לאכילה ושתיה וחציו לבית המדרש. ואמר רבי יוחנן: ושניהם מקרא אחד דרשו, כתוב אחד אומר "עצרת לה' אלוהיך" וכתוב אחד אומר "עצרת תהיה לכם". רבי אליעזר סבר: או כולו לה' או כולו לכם. ורבי יהושע סבר: חלקהו, חציו לה' וחציו לכם. אמר רבי אלעזר: הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם. מאי טעמא - יום שניתנה בו תורה הוא.

2. תלמוד בבלי מסכת שבת דף פח עמוד ב

אמר רבי יהושע בן לוי: בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, מה לילד אשה בינינו? אמר להן: לקבל תורה בא. אמרו לפניו: חמודה גנוזה שגנוזה לך תשע מאות ושבעים וארבעה דורות קודם שנברא העולם, אתה מבקש ליתנה לבשר ודם? "מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו ה' אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים!" - אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: החזיר להן תשובה! . . .

. . . אמר לפניו: רבוננו של עולם, תורה שאתה נותן לי מה כתיב בה - "אנכי ה' אלוהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים." אמר להן: למצרים ירדתם, לפרעה השתעבדתם, תורה למה תהא לכם? שוב מה כתיב בה "לא יהיה לך אלהים אחרים," בין הגויים אתם שרויין שעובדין עבודה זרה? שוב מה כתיב בה - "זכור את יום השבת לקדשו," כלום אתם עושים מלאכה שאתם צריכין שבות? שוב מה כתיב בה - "לא תשא," משא ומתן יש ביניכם? שוב מה כתיב בה "כבד את אביך ואת אמך אב ואם יש לכם?" שוב מה כתיב בה "לא תרצח לא תנאף לא תגנב," קנאה יש ביניכם, יצר הרע יש ביניכם?

מיד הודו לו להקדוש ברוך הוא, שנאמר "ה' אדנינו מה אדיר שמך וגו'" ואילו "תנה הודך על השמים" - לא כתיב. מיד כל אחד ואחד נעשה לו אוהב, ומסר לו דבר, שנאמר "עלית למרום שבת שבי לקחת מתנות באדם," בשכר שקראוך אדם לקחת מתנות.

3. משך חכמה שמות פרק כ פסוק יז

יש להתבונן מה ואיזו השתלמות היה למשה בקבלת התורה - כי האיש משה היה גדול קודם מתן תורה שנשתלם וזכה למעלתו - ובאיזה דרך פעלה בו קבלת התורה. והענין כי דרך הפילוסופים אשר השלימות של האדם הוא במחויב ובהכרח, וזה כשיתעצם נפשו במושכלות, ומשכל היולי ישיג הנקנה ויזכה לשכל הנאצל והאלקי. ומצד שנפשו דבוקה למושכלות יתדבק אל שכל הפועל ויהיה קשור מעדנות אליו תמיד, ובזה יקנה הנצחיות בנפשו. ולפי זה לא יגיעו להשלמות רק אחד בכמה דורות. וכן לפי זה למה להם חיים, הלא החומר חוצץ בין המושכלות להנפש?

רק כל מה שעשה היה להראות לישראל כי הוא שליט בטבע, והמציאות ברא וחידיש במכוון לפניו לכתלית ההטבה לנבראים. אם כן אם יתפנה לאין והעדר, את מי יראה כי הוא שליט?! וכיון שהעולם ברא ברצון, הרי יכולת ביד השי"ת לגזור נצחיות לנפש ברצון, ושכר רוחני והשגה אלקית ברצון, ובמה? **כאשר יעשו כל חוקי העולם והיוותיו על פי חוקי תורתו הקדושה, ככה ינהגו בעולם המעשה. אם כאשר יגבירו בחירתם על חוקי הטבע מסיבת רצון השם יתברך, אז יבוא להם השלימות האמיתי.** וזה עיקר התכליתי, כמו שאמרו ז"ל במדרש שוחר טוב מזמור ד: אדם פושט ידו לקערה ומצא בה איסור, מי נשכו נחש או עקרב עקצו?! וכן אדם בא אצל אשתו ואמרה לו כשושנה אדומה ראיתי, מיד פורש, מי עקצו ומי נשכו - הוי "סוגה בשושנים" (שיר השירים ז, ג). הרי תאות האכילה ותאות המשגל למשחק לאיש הישראל להתגבר עליהם מחמת רצון השי"ת ותורתו, הלא זה ההתקרבות היותר נמרץ להשי"ת, ועבור זה משיגים השלימות האמיתי

וזה שבעצרת הכל מודים דבעינן לכם' (פסחים סח, ב), דזהו תכלית מן התורה שכולם יזכו ויזככו החומר וכוחותיו על פי התורה אשר תיישר כל צעד בעולם המעשה

4. Rabbi Joseph B. Soloveitchik, "The Redemption of Sexual Life," *Family Redeemed*, p. 75

"The miraculous metamorphosis which the body undergoes in its ascent from blind compliance with mechanical instincts to purposeful selective conduct is the fount out of which *kedushah* uninterruptedly streams. Disciplining the body, interfering with its pleasure-seeking drives, organizing them into a meaningful whole, and relating them to a higher frame of reference by refusing to yield to the powerful push of the flesh and by resisting the rush of primitive lust . . . represent the dynamics of holiness."

5. ויקרא פרק כג

(יז) ממושבתים תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליקוק:
(יח) והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליקוק ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליקוק:
(יט) ועשיתם שער עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים:

6. זבחים קטו-קטז. (ע"פ שטמ"ק)

דתני': עד שלא הוקם המשכן - הבמות מותרות, ועבודה בבכורות, והכל כשירין להקריב בהמה חיה ועוף, זכרים ונקבות, תמימין ובעלי מומין, טהורין אבל לא טמאין, והכל קרבו עולות. . .

. . . אמר מר: והכל קרבו עולות. עולות אין, שלמים לא? והא כתיב: "ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים!" אלא אימא: לכל קרבו עולות.

רש"י שם

לכל - בין לישראל בין לבני נח קרבו עולות אבל שלמים לא קרבו לבני נח ומשעת מתן תורה שנבחרו ישראל קרבו להם שלמים.

7. R' Joseph B. Soloveitchik, Halakhic Man, pp. 45-46

When halakhic man pines for God, he does not venture to rise up to Him but rather strives to bring down His divine presence into the midst of our concrete world . . . Holiness, according to the outlook of Halakhah, denotes the appearance of a mysterious transcendence in the midst of our concrete world, the "descent" of God, whom no thought can grasp, onto Mount Sinai, the bending down of a hidden and concealed world and lowering it onto the face of reality.

8. ר' יהודה עמיטל, עשיית מצוות בדרך טבעית

ידועים דבריו של הר' מקוצק על הפסוק "ואנשי קודש תהיון לי" (שמות כ"ב, ל) – לקב"ה יש מלאכים בשפע, הוא לא רוצה שנהיה מלאכים, אלא שנהיה אנשים. אסור לנו לאבד את התחושות האנושיות. יש אנשים שמנסים להתעלם מתחושות צער, וגם אם קורה להם אסון חלילה, ומישהו קרוב אליהם נפטר, הם מנסים לדכא את הצער ולמצוא נקודות חיוביות במה שאירע, כגון לומר שהדבר הועיל לעם ישראל וכד'. זוהי התנהגות פסולה לחלוטין. התורה אינה רוצה שנדכא את תחושותינו, אלא שנעבוד את הקב"ה מתוך התחושה הטבעית שלנו.

9. R' Aharon Lichtenstein: Interview with R' Yitzchak Ben David De'ot 5, April 2011

There are those *Chachmei Musar* that want a person to go to sacrifice his son as if he was sacrificing a chicken...I do not think like this, I do not understand one who thinks like this, and I have not the slightest doubt that the Torah, *Chazal*, and our medieval scholars did not see it this way. I do not see this as an ideal. I do not yearn to be like this; I do not yearn for my children be like this; not for my students to be like this, not for my neighbors to be like this, and not for the Jewish nation to be like this.

Moreover, I do not see in this greatness. Were I to believe that our forefather Avraham related to the *Akeida* as if he were slaughtering a chicken, I would not revere him more. I would revere him less.

This we don't need — we have many people that can slaughter [a chicken].